

כתב עת לאמנות

סקיצה

אדר ב' תשע"ו

8

שיטור אמנות
בבית-הספר

למי ולשם מה?

DIY 40
כתבה מצולמת

17 ביקור גלריה

"פיתחת שקי ותאזרני שמחה"

46 קיימות ואמנות

יוצא לאור ע"י:

40

DIY

כניפה מצולמת

מגישה: שושי סירקיס

8

חיימת ואמנות

מגישה: מיכל רוזנר

46

קיימות ואמנות

פיתחת שקי ותאזרני שמחה
מגישות: שרה שושני וסיגל מאור

בואו לגלות
מה מסתתר מאחורי המסיכה!

במפגש חווייתי וחד פעמי,
יהפכו קנקנים ומיכלים
למסכות וקשקשנים,
ואנחנו נעוף על הצבעים
ונתמלא שמחת חיים

לפרטים, סיגל מאור - 050-3741032
בקרו באתר שלי:
www.sigal-maor.co.il

משבצות
יצירה מוויזית במרחב יפהיפי

47 קיימות ואמנות

"פיתחת שקי ותאזרני שמחה"
מגישות: שרה שושני וסיגל מאור

16 ביקור גלריה

מגישה: אורית מרטין

58 רדימייד

בקבוק יין ועיצוב מחייך
מאת: צביה ועלני

22 ידיים יוצרות

פיסול בובות ואמנות רב תחומית
מאת: אליה גורנשטיין

68 עיצוב אירועים

"עיצוב שמח"
מגישה: אסתי לנדמן

28 רוח וחומר

"המסכה ככלי טיפולי"
מגישה: רחל הס

72 הזדמנות לאמנות

"יוזמות וחדשות טובות"

32 מגילת הסתר

מאת: מרים ליפשיץ

עורכת: מיכל רוזנר
יוצא לאור על ידי עמותת
"יוצרים סביבה" (ע"ר)
עיצוב: תלמידות מגמת עיצוב
מדיה, שנה ב' סמינר אופקים

אדר ב' תשע"ו, פבואר 2016

דבר העורכת

חשבתן פעם מה כל כך מרגש בצעד ראשון של תינוק?
הרי הוא צעד כל כך לא בטוח... חושש מהסס וראשוני כל כך.
למה אנחנו בתור: הורים, בוגרים, צופים, לא מפסיקים להריע, דומעים ולא עומדים בהתרגשות של ההליכה הזו...
הצעד, הנפילה החיוך הנסיון הנוסף...
אני מסתכלת, מנסה לתעד במצלמה הפוכה,
כולי רועדת (מפחדת להניע איבר כי עוד רגע והופ... הוא נופל שוב)
לא שבעה מהצעדים השמנמנים הללו, והופכת בראש למצוא תשובה אחת שתשביע את רצוני.
מה הקסם?
על מה הדמעות?
על מה המהומה?
על פסיעונת קטנה ולא בטוחה?

והנה היא ההכרה שמגיעה אלי..
כל אלו שאת רואה כעת אמא יקרה, בדמות של צעד קטנטן, זה הכל!
אלו כל הצעדים כולם
הראשון הזה, החושש הוא הוא ההתחלה..
ולא סתם התחלה, אלא כזו, שצופנת בחובה, הבטחה ומקפלת בתוכה את ההמשך הכי גדול, הכי משמעותי, הרי הצעד הקטן המתחיל הזה, הוא בעצם מכריז לכולנו בעוצמה שקטה שמתחילה לה הדרך.
כל ההליכות כולם והריצות, והצעדים, למקומות הכי מרוחקים. הכי בטוחים..
מתחיל בצעד הקטן הזה.

**מה שמתרחש מולי זה לא רק צעד, נפילה, צעד
אלא צעד ועוד אחד ועוד ועוד ועוד...**

אז נכון, אנו כעת רואים את ההססנות את ההתחלות הלא פתורות,

את הניסיון להיאחז בגדול ובמוכר ובידוע.
אבל גם חוזים ברגע המופלא הזה של
התחלה אמיתית, צעד ראשון לבד.
תחילה של דרך, של מסע..
וזה מרגש!
למה אני משתפת אתכם בתהליך המחשבה
שלי?
בשאלה ובתשובה שאני עונה לעצמי, על
התופעה המקסימה הזו הנקראת צעד
ראשון?

**כי אני מרגישה שכרגע ממש,
אתן הקוראות, כל אחת מכן,
נחשפת למין צעד ראשון של
משהו גדול.**

אמנם מגזין ראשוני, ניסיוני.. אבל מתחיל.
מתחיל את המסע, את השביל שלו,
עם אמירה הייחודית של נשים יוצרות
חרדיות, אשר מפלסות להן דרך חדשה
במסע מרתק.
נכון, יש הרבה עשייה שהולכת ומתפתחת,
אבל עדיין לא קם מקום כזה!

כתב עת, שירכז את התחום למשהו
עוצמתי, מרתק. שייתן כלים ייחודיים
ומענה נרחב לחשיפת עשייה אמנותית
חרדית במיטבה.

כאן במקום הזה תוכלנה להיחשף לציירות,
אמניות, מעצבות לבדוק תהליכים למשש
דופק יצירה להבין לשמוע, ללמוד,
להחכים, לקבל מקורות השראה וגם
להרגיש חלק..

וכעת הוא לפניכן מגזין סקיצה
מוגש לכם פרי ביכורים.

צעד קטן שהוא גדול. ענק.

כל אחד מן המדורים נכתב ונערך ביד
אמן מטובי המומחיות הנשית והכל ממש
משלנו.. מבית טוב..

לא פספסנו באיכות ולא ויתרנו על
המוקפדות המקצועיות והענין.
כל כתבה וכל יצירה שזפה את עין
המומחיות ביותר בתחום.
אני מאמינה שיהיה לכן הרבה מה לומר
להביע להוסיף ולצעוד יחד איתנו הלאה.
אז דרך צלחה לכולנו.

**ותודות לעורכות
ולשותפות היקרות:**

למגמת עיצוב גרפי מסמינר אופקים
שטרחה לעצב באופן מקצועי ביותר
למרצה גב' יסמין בוקעי, יוצרת ומעצבת
ואישיות נדירה שנכנסה לתמונה מא' -ת',
ולאמניות הנפלאות ששיתפו פעולה למען
המיזם.

תודה היינה ברוכות.

קריאה מהנה מועילה ומחכימה.

אפי
מ'כ

באילו תחומים העמותה עוסקת?

העמותה עוסקת בתחומי אמנות חזותית לגבולותיה הרבים - בדגש על עיצוב ואמנות מקיימת.

תחומים חשובים כמו: קיימות איכות סביבה ותרבות חזותית הדורשים שינוי בתפיסה מהשורש.

העמותה עוסקת בשיתופי פעולה מול גופי תרבות ואיכות סביבה, כמו כן מול כל גורם או תאגיד אשר יוכל להוביל שיתופי פעולה למען מטרת העמותה.

מה בינתיים עשינו?

- הקמת אתר כשר ברשת - בו מציגות אמניות בגלריה חנימית מרשימה עבודות, הגלריה מקוטלגת ע"פ קטגוריות כמו כן נכתבים על האמנית מספר מילים ודרכי התקשרות.

מלבד זאת מתחדשים באתר תדיר תכנים ומקורות השראה לכל אמנית ומעצבת וכן מתפרסמים הודעות מעניינות הנוגעות למעצבות ואמניות חרדיות. כתובת האתר: www.ysviva.org.

ניתן להירשם לקבל עדכונים למייל, גם ללא חיבור לאינטרנט. השאירי פרטים בפרטי יצירת קשר והצטרפי!

- פעילות והפעלות מול גופים שונים עירוניים ומוסדיים, ושילוב אמניות בעשייה אמנותית בפעילויות אלו- חשיבות רבה לעשייה מותאמת של סדנאות, הפעלות וכדומה שנערכות בידי נשות מקצוע חרדיות. אם את רואה עצמך מתאימה לשותפות- את מוזמנת. צרי קשר במייל המופיע למטה.

- הפעלת תחרויות עיצוב ואמנות.

- כינון מגזין אמנות ועיצוב- כעת מתחילים...

מה בע"ה תכנית לעתיד?

- איגוד אמניות ומעצבות חרדיות לאיגוד מקצועי ומוביל.

- הקמת תערוכות וחללים ייעודיים להפקת מיזמים בתחומי אמנות מותאמים לקהילה החרדית.

מי אנחנו

עמותת "יוצרים סביבה" אמנות וקיימות בקהילה (ע"ר)

העמותה עוסקת בעידוד היצירה האמנותית, תוך שימת דגש לעיצוב ואמנות בהלימה למגזר החרדי.

עשייה בתחומי אמנות חזותית חסרה עד מאוד לסביבה החרדית. תקוותינו ליצור שינוי אמיתי, חברתי, סביבתי שייתן מענה לצורך ההולך וגדל בקהילה החרדית.

עשייה יצירתית שלך תוכל ליצור את השינוי!

מי ומי בעמותה?

העמותה נוסדה ע"י קבוצת מייסדים, יותר נכון מייסדות.. מן החסר הקיים אצל אמניות ומעצבות ובעיקר נשים חרדיות אשר מחפשות במה להשפיע באמצעים חזותיים ולהציג את עבודותיהן.

חברות בעמותה נשים יוצרות מעצבות ואמניות חרדיות אשר ברצונן לכונן את העשייה האמנותית והסביבתית.

קהל היעד

העמותה תיתן מענה לכל אחת ואחת מאתנו, שעושה ויוצרת בתחומי אמנות ועיצוב שונים, זה לא סוד שרבות וטובות מאתנו מחפשות את התיב בהן, תוכלנה להציג עבודות ולגדול מבחינה אמנותית.

באנו לאגד ולהתאגד ובס"ד נעשה ונצליח.

כל עיסוק באמנות חזותית יתקבל בברכה!

מנכ"ל: מיכל רוזנר 053-3168000

מייל: yotzrims@gmail.com

שילובם של לימודי האמנות בבית הספר הינו
צעד חשוב ביצירת חברה פתוחה, אנושית,
רב-תרבותית, לא-אלימה, המחנכת את
התלמיד לחשיבה עצמאית, ללקיחת אחריות,
להתמודדות עם מטלות מאתגרות ולשיתוף
פעולה והקשבה לזולת.

שיעור אמנות בבית-הספר למי ולשם מה?

מיכל רוזנר
מדריכה מחוזית לאמנות,
משרד החינוך

עיצוב כתבה: מרים מדינה

חיים בסביבה חינוכית הפועמת ונושמת אמנות הם חיים אסתטיים ונעימים יותר, המטפחים בתלמיד ערכים של רגישות ומודעות למרחב, תוך חיזוק הקשר בינו לבין בית-הספר בו הוא לומד.

ברמת היחיד, האמנות היא כלי מופלא לפיתוח בטחון עצמי, להכרה בערך עצמך, ליצירת חוויית הצלחה הכוללת סיפוק וגאווה במעשה ידיך.

תלמיד האמנות מפעיל מיומנויות של חשיבה מופשטת, יישומית, מארגנת, ממיינת ומוכללת, המסייעות לו גם במגוון תחומי לימוד אחרים. בעולם משתנה במהירות, תחרותי ותובעני, תורמת האמנות לפיתוח האדם: גמיש, יצירתי, חושב, בעל יכולת פרשנית וביקורתית של המציאות ובעל אינטליגנציה רגשית.

חיים בסביבה חינוכית הפועמת ונושמת אמנות הם חיים אסתטיים ונעימים יותר, המטפחים בתלמיד ערכים של רגישות ומודעות למרחב, תוך חיזוק הקשר בינו לבין בית-הספר בו הוא לומד.

(מתוך דבר המפמ"ר, ר"ר סיגל ברקאי - תשע"ב).

לפני הכל! מטרות ויעדים

כמו כל שיעור במערכת החינוך אנו

כמורים חייבים להבין מהן המטרות או לשם מה, נדרשים אנו ללמד תוכן כזה או אחר

ראשית נפנים וננסה להבהיר לעצמינו: (דבר שאגב חשוב לנו גם כהורים לילדים בגילאי בית הספר להבין ולחקור) מדוע מתקיים שיעור אמנות בבית הספר? מדוע הוא נצרך? האם בכלל?

האם מטרת שיעורים אלו הם: חוויה? העתקה? פיתוח מיומנות? למידה? הטמעה?

בבואי להנחות מורות או לצפות בשיעורי אמנות ומלאכה בבתי הספר תמהה אני בנוגע לבירור עמדת המורה על עקרונות ומטרות אלו.

היתכן שמורה לאמנות, אינה מודעת

למטרות השיעור אותו היא מעבירה?

האם הגיוני למורה בתפקיד בעל סמכות ושליחות, שלא ברור לו דיו מהי שליחות זו? למה היא נצרכת? ומה התועלת שאמורים התלמידים להפיק מהשיעור אותו הוא מעביר?

במאמר שלפניכן אציג את מטרות שיעורי אמנות כפי שאני רואה אותן מנקודת מבט מאוד מקוצרת ועניינית (שיעור או לא..). בהמשך (כמובן במאמרים הבאים עלינו לטובה..) אוכל להרחיב ולהביא דוגמאות וסימוכין משדה ההוראה ובכלל.

נקודת ההנחה הראשונית למורה, אנא הפנימי את מטרות השיעור אותו את מלמדת, יהדות, תורה מדעים חשבון וכן.. גם אמנות.

מנסיוני הרב, כמנחת מורים לאמנות ועיצוב (ובכלל בחינוך זה כלל משמעותי ביותר כיהודים מאמינים אנחנו משתדלים לברר היטב את מטרותנו בכל צעד ועשייה..)

כאשר מורה מבינה את מטרות השיעור עליו היא מופקדת ללמד היא בשלב טוב ויש בידה כלי ראשוני, ללמד כראוי.

כל דבר שהילד כמו גם המבוגר: רואה, מריח שומע, מאזין... הוא נזקק לסנן, לפרש להסביר לעצמו מה לקחת אליו ומה לא. ממה ללמוד וממה לא.

אחד מן התפקידים המרכזיים שלנו כמחנכים זה לפרש את מה שאנו רואים ולתת כלים יישומיים לביקורת פרשנות אישית

את מה שאנו רואים ולתת כלים
יישומיים לביקורת פרשנות אישית.

לפרש זה אומר: מה אני רואה כאן?
איזה מוטיב? חפץ? אדם? סגנון..

לבקר זה אומר, להגיד לעצמינו- זה
לא לי מתאים כי... זה ממש לא נראה
מסביר... השתמשו כאן במונח לא
נכון... לא שייך וכדומה.

לנו, כבוגרים זה לפעמים מובן מאליו
ועובר בחלקיק השניה.

האם לילד הרך גם כן?

האם ניתנים לו במערך החינוך שאנו
מעניקים, כלים מעשיים של סינון
ויכולת פרשנות וביקורת מקיפה בפן
החזותי?

לא בטוח בכלל..

רוצות דוגמא? בבקשה:

לא מזמן ראיתי קטע קטן נחמד
שהאיר את תשומת ליבי וחיבר אותי
באופן ישיר לנושא החשוב הזה.

הכותב הוא העיתונאי ידידיה מאיר.
לקוח מתוך מאמר שפורסם בעיתון
"בשבע":

מה שסובב אותו, בתקווה שנקודת
מבט זו תלווה אותו לאורך כל חייו.

כל דבר שהילד כמו גם המבוגר: רואה,
מריח שומע, מאזין.. הוא נזקק לסנן,
לפרש להסביר לעצמו מה לקחת אליו
ומה לא. ממה ללמוד וממה לא.

זה כולל כמובן לבקר ולסנן מה
מתאים לו, מה לא מתאים לערכיו,
לאישיותו, מה מתאים לתפיסת
עולמו וכדומה.

בעולם ויזואלי ומתזז כשלנו הנושא
הופך להיות משמעותי יותר ויותר
הילדים שלנו חשופים להמון דברים.
כן, כן גם אלו שלא יודעים מחשב מהו
ולא יוצאים לבקר במחוזות "אחרים"
(כמה מהם עדיין יש היום?)

עדיין התלמידה שלנו רואה וחווה
אינסוף מוצגים, חפצים, תמונות
ופרסומים.

דברים שיש להם משקל וערך
משמעותי לעיצוב חינוכה העתידי.

המידע הזה עובר אליה ישיר, זמין,
חזותי, מזמין, ומאוד ברור.

זאת אומרת אחד מן התפקידים
המרכזיים שלנו כמחנכים זה לפרש

האם ניתנים לילד במערך החינוך שאנו מעניקים, כלים מעשיים של סינון ויכולת פרשנות וביקורת מקיפה בפן החזותי?

עקרונות ומודלים ישימים לעבודה
בכיתה מומלץ לכל מורה לעיין כראוי
בתכנים אלו.

אנסה להרחיב על נקודה אחת דווקא
האחרונה מתוך כל הרשימה.

למה האחרונה? כדי להתאים את
התוכן מעט לנושא הפורימי של
המגזין "נהפוך הוא"...

אפשרות לביקורת, סינון ופרשנות על הסובב את עולם הילד

אנו כבוגרים ומחנכים מטרתנו לתת
לכל ילד ותלמיד נקודת מבט על כל

מהן מטרות שיעור אמנות - מלאכה בבית הספר?

- רכישת כלים לחשיבה יצירתית
- התנסות בהבעה עצמית באופן
וורבלי (שפתי)

- ביטוי רגשות מחשבה ורעיונות.

- גלוי עניין וסקרנות ללמידה מתוך
העולם החזותי

- הכרות לימוד והפנמה של מושגים
ידע ותכנים מעולמות תוכן אחרים.

- חיזוק יכולות וגילוי כישורים בכל
תלמיד

- חיזוק ומתן כלים לחשיבה עצמאית
בלתי תלויה

- אפשרות לביקורת, סינון ופרשנות
על הסובב את עולם הילד

כמובן שכל מטרה בפני עצמה ראויה
לחקר, הבנה והרחבה: מהי? כיצד
נקנית ומהן דרכי הפעולה בכדי
ליישמה כראוי.

אבל ראשית אנו כמורות חייבות
להיות ערוכות וחדורות מטרה.

בהתאם לכך, נבחר את התכנים,
נאמץ תהליכים, נשאב רעיונות
וכמובן גם נקנה מיומנויות של יצירה
עם התלמידות.

חשוב לציין כי כעת בשנה זו, כתובה
תכנית לימודי אמנות מסודרת לבית
הספר חרדי. היא מבוססת ע"פ
המטרות הנ"ל ומובאים בה רעיונות,

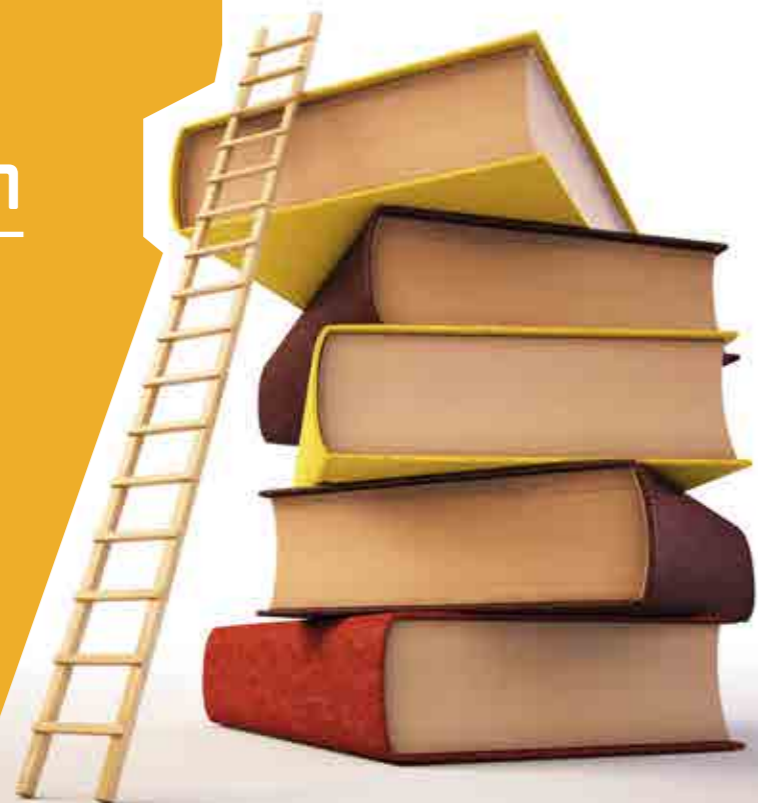
מורה יקרה!

המטרה הראשונה כבר
בידיך,

קחי אותה ככלי
לכיתה שלך, נסי
לבנות על גביה
תהליכים מעניינים של
פרשנויות.

בשיעור אמנות הרבי
בשאלות המעודדות
תשומת לב לעולם
החזותי הסובב.

בהצלחה ביישום המטרה הראשונה!

ולבקש מן התלמידות להסביר: מה הן
רואות? באיזה צבעים השתמשו? מה
הן חושבות על הצבעים הללו? האם
הם מתאים לסגנון, למלל, לרעיון..

עוד לפני שנוגעים בצבע ממש כדאי
לדון על "מה אנו רואים", להוביל שיח
חזותי אמיתי של פרשנות אישית,
נימוק וגם ביקורת.

אתן תופתענה כמורות לגלות איזה
דיונים משמעותיים יש לתלמידים
שלכם!! על הפרסומת הקטנה
שראו הבוקר על שקית השוקו... או
נקודת מבט שלהם על איור עטיפת
המחברת.

וזה עדיין שלא נגענו בתוכן...

את הדיון הזה ועוד רבים ודומים,
אנחנו בהחלט יכולות לערוך לחדד
ולהבהיר בשיעור אמנות:

מה אני רואה?

מה לדעתי התכוון היוצר להביע?

האם לדעתך בחר באלמנט/ צבע/
מרקם.. מתאים להביע רעיון זה?

מה המסר שהוא ציפה להעביר?

לנמק, לפרש להסביר את הדברים
היומיומיים הללו (כרזות, איורים,
פרסומים, קריקטורות... וכמובן
מיצבים ויצירות מגוונות)

זהו כלי חשוב מעין כמוהו שיכול
להקנות בחינוך אורייני-אמנותי ראוי.
פרשנות וביקורת.

שום דבר הוא לא מובן מאליו, אפילו
לא מה שהודפס בעיתון או תלוי
בגינה העירונית ליד הבית, שלא לדבר
על האוטובוס...

לא חייבים להתמקד ביצירה בעלת
משקל בשביל לדעת לפרש את
הויזואליות שלה. אבל כן צריך לקחת
את זה אתנו לשיעור אמנות. כי אין
שיעור אחר שמתאים לכך יותר
משיעור שנוגע בפן החזותי.

כשאת מלמדת על צבעים - תוכלי
לבקש מהתלמידים להביא לשיעור
כריכת עיתון שבועי, קומיקס שניתן
חינמי, תמונה מעניינת מוכרת -
ליצירתיות ביננו- כמובן שאין גבול
לעושר החזותי אותו נוכל להראות -

לפרש זה אומר: מה אני רואה כאן? איזה מוטיב? חפץ? אדם? סגנון.. לבקר זה אומר, להגיד לעצמינו - זה לא לי מתאים כי.. זה ממש לא נראה מסביר..

מחנכים אותם מגיל אפס להיות
ביקורתיים כלפי הכול, להטיל ספק,
לחשוב, להציב גבולות. ואם תגידו לי:
הילדים שלנו צדיקים, אנחנו שומרים
עליהם מכל משמר, זה מיותר, אני
אענה לכם: אשריכם. אבל לאחרונה
הילדים שלי גילו על שקית של
תפוצ'פס את המשפט "כל כך טבעי
שלא תשלוט בעצמך". על כל שקית
תפוצ'פס בארץ מוטבע המשפט
הזה, ממש ליד חותמת הכשרות
המהודרת. כל ילד - מילד חילוני תל
אביבי, דרך ילד בגן בגבעת שמואל
ועד לילד חסיד גור מאשדוד - קורא
את זה, לועס ומפנים. כל כך טבעי
שלא תשלוט בעצמך, הוא אומר
לעצמו, וזה מה שנשאר אצלו בראש
גם אחרי שהטעם המלוח עובר. האם
לא צריך לדבר איתם, למשל, על
המשפט הזה? לנתח, לבקר, להסביר
מי כתב אותו שם ולמה? להגיד למה
אנחנו דווקא כן מצפים מהם לשלוט
בעצמם?

(חינוך חובה, ידידיה מאיר, בשבע-
מהדורה דיגיטלית)

<http://www.inn.co.il/Articles/Article.aspx/11905>

ביקור בגלריה

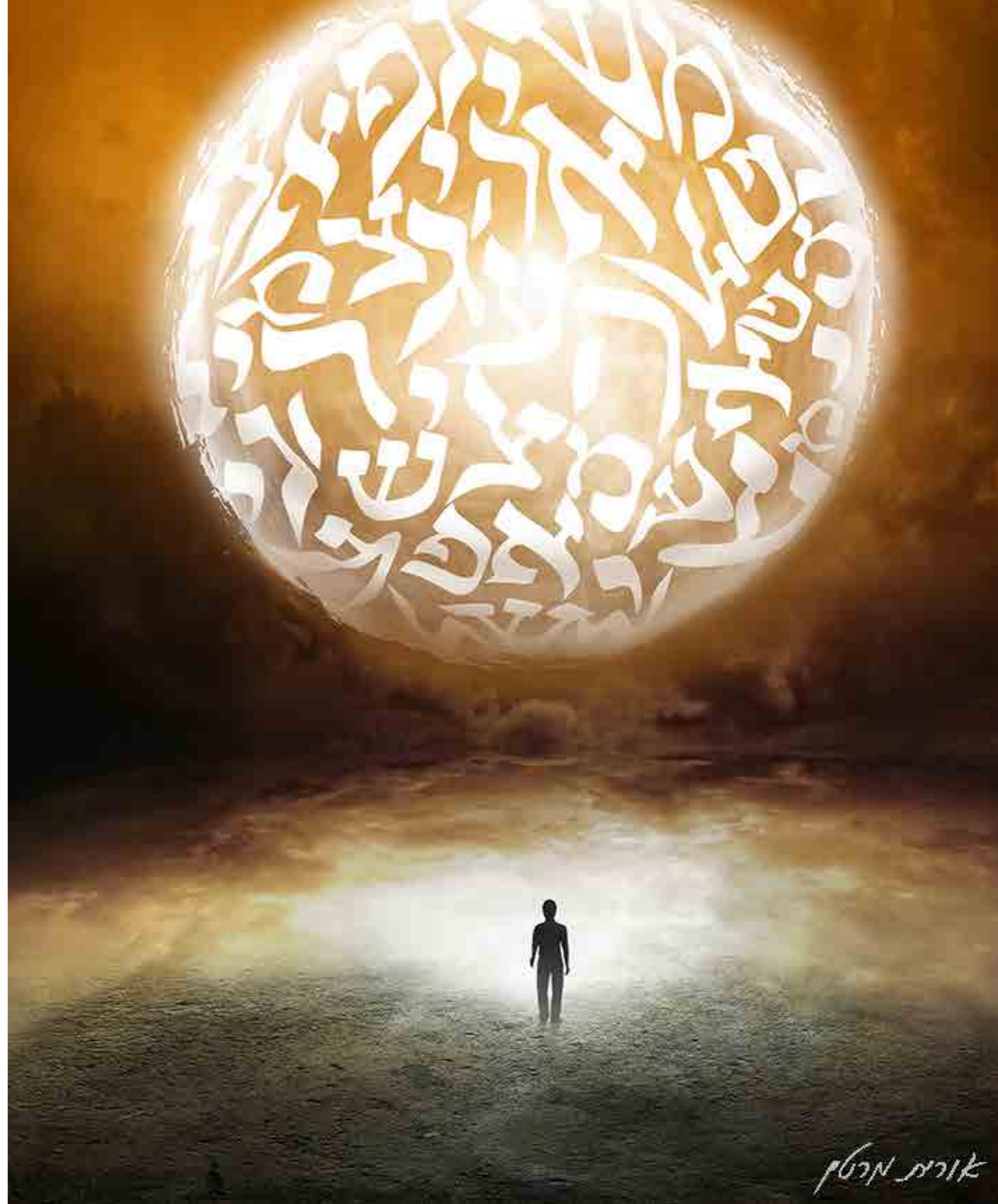
את אורית מרטין כולנו מכירות מאיורי הילדים
האהובים הישנים..

כעת עוסקת אורית בציור בשילוב דיגיטלי אילו
לא איורים רגילים זוהי אמנות של ממש ושילוב
אלמנטים ותחושות ליצירות מרשימות.

זוהי אמנות יהודית עכשווית, אמנות של ממש
הפורשת לפנינו יצירות מרשימות. לכל מי
שמחפש לגעת במשמעות החיים באמצעות
העיניים של הנשמה.

בקשתי מאורית לתת לנו כמה מילים להכרות
של כמה דקות עצירה והתבוננות מעמיקה
בתהליכי היצירה ובחייה העשירים והנה לפניכן
תמצית של "שיח אמן.."

אורית מרטין
עיצוב: אילה שניצר

אנשים נוטים
לחשוב שציור
במחשב הוא
קל יותר, וזה לא
מדויק, כי נדרשת
השקעה גדולה,
ויכולת דיוק.
המחשב לא מצייר
בעצמו.

**כיצד ידעת שדווקא העיסוק
הזה - הוא החומר המתאים לך?**
האמנות הדיגיטלית מאפשרת
להגיע לציור ברמה מאוד
גבוהה מבחינה טכנית, ולבטא
איכויות ציוריות שקשה מאוד
לבטא בצבע רגיל. אני עובדת
עם צילומים בהמון שכבות,
טקסטורות, פילטרים מיוחדים
שנותנים תחושה של שקיפות
וגווני צבע שמשתלבים זה בזה
באופן מיוחד.

הציור במחשב דורש הרבה
מיומנות והשקעה עצומה של
זמן. מהבחינה הזו הוא לא
שונה מציור רגיל. אלא שיש
כלים יותר משוכללים. אנשים
נוטים לחשוב שציור במחשב
הוא קל יותר, וזה לא מדויק,
כי נדרשת השקעה גדולה,
ויכולת דיוק. המחשב לא מצייר
בעצמו. הוא מצייר רק אם
האמן מצייר באמצעותו. היתרון
הוא - רמת הביצוע והגימור,
והיכולת להדפיס הדפסים
איכותיים אותם אני מדפיסה
על קנבס ועל נייר, מתוך סידרה
ממוספרת ומוגבלת עד 150
עותקים.

ניצוצות

מסע

אוריית יקרה, ספרי קצת על עצמך:

עסקתי שנים רבות באיור ספרי
ילדים, ודרך התחום הזה גיליתי את
נפלאות האיור הדיגיטלי והאפשרויות
המדהימות שניתן להגיע אליהן
באמצעות תוכנות הציור, ולפני כחמש
שנים התחלתי לשלב את הרעיונות
הרוחניים שלי בציורים באמצעים
הדיגיטליים, וגיליתי עולם מופלא שיש
בו אינסוף דרכי ביטוי מרהיבות... מאז
אני לא יכולה לעזוב את סוג הציור הזה.

אוריית יקרה

תמונה אחת שווה יותר מאלף מילים. אני מרגישה שבציורים אני מצליחה להעביר מסרים רוחניים יהודיים בצורה אמנותית, עכשווית

אנשים שרחוקים מתורה ומצוות שקונים ציורים שלי, גם כשיש בהם מסרים מאוד יהודיים. ואפילו, בתערוכה שהייתה לי באתר מצדה בים המלח, ביקרה שם קבוצה של תיירים סינים אוהבי ישראל שקנתה כמות גדולה של ציורים... כך שהעברת המסרים הרוחניים בדרך זו היא מאוד חווייתית וגורמת לי הרבה הנאה.

לסיום- איזה כלים חשובים להצלחה בתחום זה?

אם את שואלת על טיפים להצלחה באמנות - יש כלל אחד גדול - להשקיע את כל הלב, את כל הזמן, ולא לצפות לתגובות מיידיות. הן באות, עם הזמן, ואם השקעת את הלב - זה יחדור ללבבות של אחרים...

אתם מוזמנים לאתר שלי להתרשם מתמונות נוספות
www.oritmartin.com

התעוררות

האם את מרגישה שעבודה בתחום זה מפרה אותך? למשל בחיי הרוח, קרבה לה, סיפוק.

התחום הזה לא רק שמפרה אותי, אלא אני מרגישה בו תחושת שליחות. בשנים עברו העברתי הרצאות בנושאי יהדות וחסידות, והגעתי למסקנה שתמונה אחת שווה יותר מאלף מילים. אני מרגישה שבציורים אני מצליחה להעביר מסרים רוחניים יהודיים בצורה אמנותית, עכשווית, שעוקפת את השכל, וחודרת דרך ההתנגדויות, כי הציור מעביר את הצופה חוויה רגשית. וכך, יש הרבה

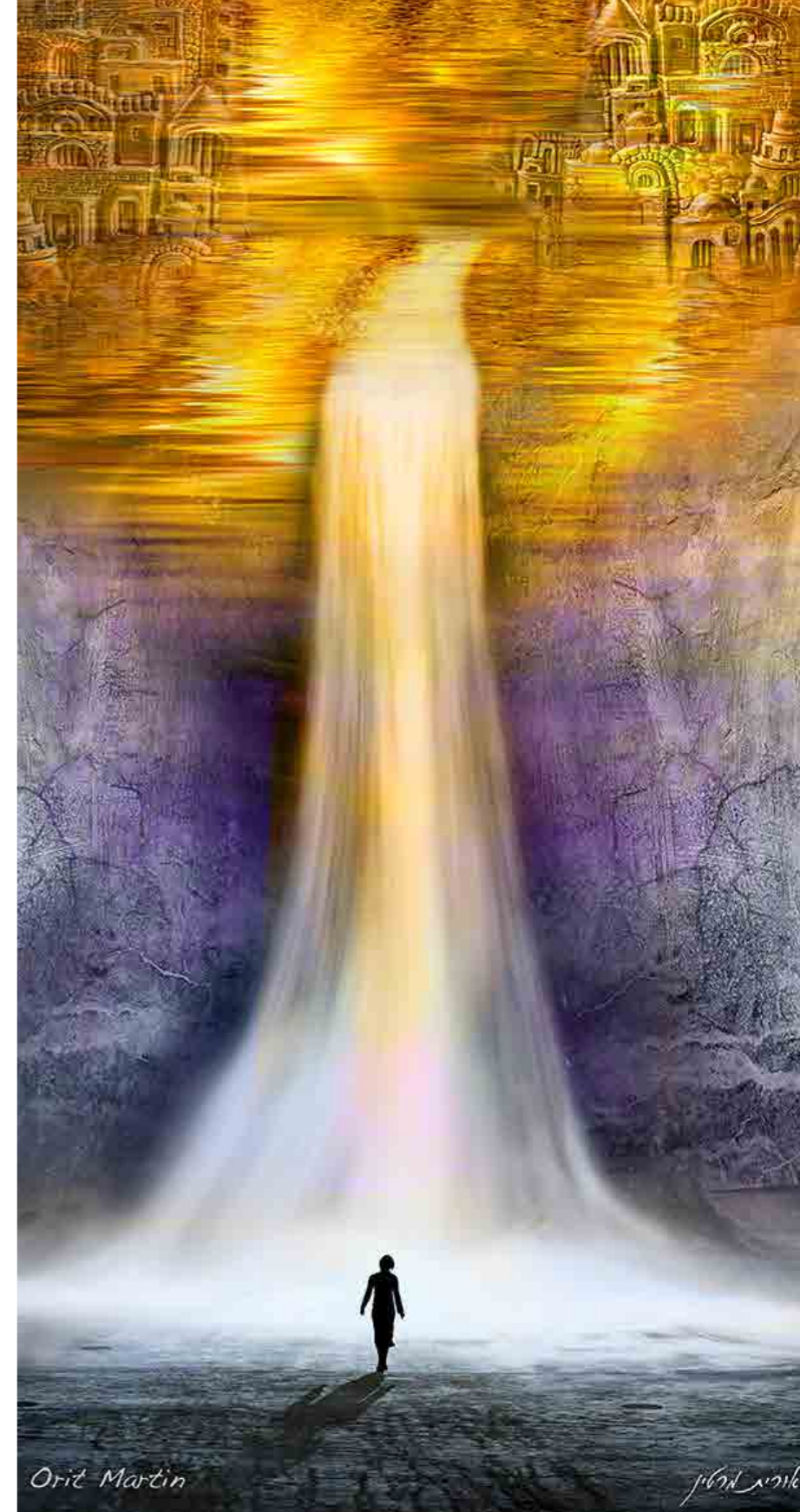

איך את משלבת עבודה עם חיי משפחה וניהול משק בית?

ברוך ה' הילדים שלי נשואים כולם, ומאוד תומכים ומעודדים אותי. אני מתייעצת איתם לגבי כל ציור, וכמובן - בעלי הוא היועץ האמנותי החשוב שלי. הוא גם מוכן לסלוח לי על תבשילים שאני שורפת כי הם נשכחים ממני לגמרי ברגע שאני מציירת.....

שתפי אותנו ביצירה האהובה עליך במיוחד.

קשה לבחור, כי כל יצירה זה כמו ילד אהוב, ואוהבים את כולם גם כשיש הרבה. אחד הציורים האהובים עלי במיוחד - הוא "נועם האור העליון" שמבטא את ההשראה החסד, והמתיקות ששופעים על האדם מהעולם העליון.

אחד הציורים האהובים עלי במיוחד - הוא "נועם האור העליון" שמבטא את ההשראה החסד, והמתיקות ששופעים על האדם מהעולם העליון

התחקות אחר תהליך
יצירתי הכנת של הכנת
ארמון מלוכה בהשראת
מגילת אסתר.
להכיר את אליה זו חוויה
בפני עצמה- עדינות,
כשרון ועוצמה שקטה
של כנות ללא פשרות.
להתחקות אחר תהליך
עבודותיה לא פחות
מאשר מרתק.

פיסול בובות ואמנות רב תחומית

אליה גורנשטיין

עיצוב כתבה: אביגיל קסר

אפשר "לטייל" בין
התמונות ולהבין מהן
תהליך יצירתי אמתי מהו

אין קיצורי תהליכים בתהליך אמנותי
ובטח לא בהכנת בובות. כמו כן מקור
הידע וההשראה.

למה הכוונה מקורות ידע והשראה?
למה זה כל כך חשוב?

בהכנת בובות ואלמנטים אמנותיים
לתפאורה, כיון שהמטרה היא לנסות
להביא את הצופה לאמון התעניינות
ושיתוף בתוכן המוצג, נדרשת
אינטליגנציה כללית רחבה על מהות
היצירה, זמן, מיקום ואופי התקופה
עליה מתבססת היצירה. זה נכון בכלל
ובתחום בו אני עוסקת זה פשוט מחייב.

הרבה פעמים תלמידים או אנשים
שואלים מה כל כך חשוב ללמוד תולדות
אמנות או הקשרים היסטוריים של
התקופה.

מה זה בעצם משנה אילו גלגלי כרכרה
היו ברנסנס? והצבע האהוב על מעצבי
הבתים בשנות השמונים? ואני חולקת
מראש על השאלות והתהיות הללו!
זה חשוב ואפילו מאוד! צריך להרחיב
את הידע הזה עד כמה שניתן, הוא לא
פחות דומיננטי בעיני מהידע הטכני,

א

את אליה להכיר מקרוב זו זכות אמיתית, לא רק בהקשר
אמנותי, יש בה צניעות יושר פנימי, והליכה עם הדברים עד
הסוף תשאלו אותי?

זהו סוד הצלחה בחיים עצמם.

אליה נולדה אמנית עם כוון ברור שזהו עיסוקה המרכזי, באופן
אישי, "זה מה שממלא אותי אני מרגישה סיפוק ביצירה,
במגע עם חומר, בבניה ובהעברת מסרים בפן החזותי.."

בכתבה שלפנינו אליה מדגימה לנו תהליך יצירה אישי של
הכנת בובה בהקשר פורימי לגמרי.

החשיבה והתהליך הם הדגש בעשייה של אליה, צעד אחר
צעד היא עובדת עד לדיוק הכי מוקפד.

אליה מדגישה שיש הרבה כאלו שעוסקות בתחום אבל
באמת לא כל בובנאית היא אמנית. מה ההבדל?

ובכן, בראש ובראשונה העיקרון היא לא לוותר על שום צעד.
רק כך, היא מסבירה, ניתן לשלב ולהגיע לרמת גימור טובה.

זה בשביל להדגיש שבלעדיהם ממש לא ניתן להגיע לדברים טובים אפילו לאמנים מוקפדים כמו אליה...

אפשר "לטייל" בין התמונות ולהבין מהם תהליך יצירתי אמתי מהו.

מחומר גלם פשוט, עם הרבה ידע מקצועי סקיצות ומקורות השראה להגיע לדמויים יצירתיים, שמספרים את הסיפור באמת.

מוזמנות תמיד לבקר אצל אליה!

אליה גורשנטיין

555.elia@gmail.com

הוא התכנון המדוקדק - סקיצה ועוד אחת ועוד.. וכמובן המיומנות הדיוק הבלתי נתפס שמביא לתוצאה מושלמת ממש.

אנחנו כעת נעבור יחד על העבודה ממש מן החומר הגולמי שלה עד לתוצאה, נתחיל עם הבסיס שהוא לגמרי פשוט, שוב לא לשכוח לחפש לקרוא ולהעמיק בתוכן רק הוא מוביל אותי לרעיון איך לייצר את הארמון? ובאלו צבעים להשתמש לעטר את העמודים וכדומה.

שמנה לבגם לסקיצות הרבות המובאות

שמנה לבגם לסקיצות הרבות המובאות להדגיש שבלעדיהם ממש לא ניתן להגיע לדברים טובים אפילו לאמנים מוקפדים כמו אליה

הייתי אומרת שזה הבסיס לכל יצירה באשר היא.

בדרך כלל אני יוצרת לעצמי "מיני מחקר" קטן, בכל פעם שאני נדרשת ליצור דמות או אביזר לתפאורת במה עלי לחקור היטיב על איזו תקופה מדובר? אילו כלים השתמשו אז? איך התלבשו? ומה אהבו לאכול.. גם רוח התקופה הערכים, השפה, הכתב וכדומה.

אני חייבת להבין לעומק, כמו כל יוצר אני מסתמכת על טקסטים, שירה, תמונות וספרות וכל מה שיכול לתמוך בהבנה שלי לצייר לעצמי את הסיטואציה שיהיה לי כבר בראש דימוי הולם לתקופה כמו: דמויות צבעים ומרקמים נכונים ומתאימים.

הרבה את המגילה ואת הפירושים השונים יש הרבה מאוד אזכורים והקשרים למראה הוויזואלי של כלים, "שער המלך".. אסתר ירקרוקת.. משרתי המלך, בגדי מרדכי, המן ושתי ועוד, כמוכן עוזר להמחיש את הדמויות לקרוא ולבחון הרבה על התקופה בהקשר היסטורי כללי- גינונים בחצר המלוכה בתקופת כורש, והיסטוריה פרסית וכן ניתוח (אם וכאשר יש) של יצירות אמנות מן התקופה. לי אישית קצת מפריע לראות (גם ציירים) המאיימים דמויות או יוצרים סצנות מסוימות בהקשר שונה מהזמן ומהתקופה בה התרחש המאורע, זה מוריד מהאותנטיות ומהאמון שלנו עד לחוסר אמון בתוכן עצמו.

חשיבות הסקיצות בעיבוד רעיון

מה שעוד נפלא וחשוב מאוד בתהליך

במגילת אסתר לדוגמה אני קוראת

תני לאמנות לדבר

Rhino

קורס זה יקנה לכן יכולות גבוהות ומרשימות בעיצוב מודל בתוכנת Rhino.

התוכנה מציעה סידול חופשי של אובייקטים דו ותלת מיסדיים ברמת דיוק גבוהה תוך סתן כלים לייצר ולבנות ולהדפיס כל מודל. ייתרונה של התוכנה מתבטא ביכולת הייצור החל משלב הסקיצה, ההדמיה התלת מימדית בצורות ובצבע המתכות והאבנים, ללא סגבלות של מורכבות, זווית או גודל המודל. התוכנה מעשירה ומקצרת תהליכי עבודה באופן משמעותי, ומניבה עבודות בגימור מושלם. שליטה בתוכנת עיצוב תקנה אפשרויות תעסוקה נוספות ומאתגרות.

אפשרות נוספת לפרנסה!!

השתלבות בעבודה מאתגרת בהכנת מודלים או הדמיות לקטלוגים, אינטרנט וכד'

אמן המרכז לאמנות חזותית לציבור החרדי

חממה סניף כוללית יחד עם אמן

בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב ירושלים

המסכה מספרת
לאדם היוצר אותה
על עצמו, תוך כדי
חיפוש עצמי, פנימי

חג פורים מגיע ואתו שלל מסכות ותחפושות אשר מזמנות לנו לימוד משמעותי על מסכות, לא רק בהקשר של מנהגי פורים, אלא גם על "מסכות" שאנו עוטים על פנינו בשאר ימות השנה.

המסכה

ככלי טיפול

רחלי הס | מטפלת באמנות M.A.

עיצוב כתבה: אביה אהרוני

המסכה מוגדרת ככיסוי פנים, משמשת להתחפשות ולהעלמת זהות. בעולם הדרמה משמשת המסכה ככלי לביטוי מסרים ותחושות. המסכה המאפשרת לאדם להסתתר, לשנות או לטשטש את זהותו, היא אמצעי להסתרה ולגילוי בעת ובעונה אחת.

מסכה אינה בהכרח הסתרת פני המציאות מכיוון שלעיתים דווקא בחירת המסכה מעידה על עולמו הפנימי של החובש אותה. מאחורי המסכה האדם חש בלתי נראה, ולכן הוא מרגיש חופשי לעשות או להגיד דברים שללא תחפושת או כיסוי זהותו אינו מעז לעשותם. אם משום שאינם מתאימים לתדמית שהוא מעונין להציג לעולם, ואם בגלל החשש

שדבריו יידחו או יתקבלו בבוז ובלעג.

בניית מסכה היא דרך להבעה יצירתית ייחודית המשמשת כמסננת בין העולם הפנימי והעולם החיצוני. היא מאפשרת מעבר של תכנים פנימיים והחצנתם באופן פלאסטי (חומרי).

בניית מסכה היא לכאורה עיסוק בדבר חיצוני לנו, ועל כן היא מספקת תחושת מרחק. מרחק זה מאפשר ליוצר להרגיש בטוח ולהשליך על המסכה את ה"אני" הפנימי שלו. המסכה מספרת על עצמה

ועל תכונותיה המיוחדות, ובעקבות כך, בעקיפין, גם על היוצר אותה.

אנו מבינים מסרים אותם היא מנסה להעביר על ידי החומר ממנו היא עשויה, המבט או רגש שהיא משדרת, הגזמה והדגשת חלקים מסוימים בפנים. באופן לא מודע הופך היוצר למספר סיפור אישי ומאפשר לנו מפגש עם עולם הדימויים האישי שלו. בנוסף, המסכה מספרת לאדם היוצר אותה על עצמו, תוך כדי חיפוש עצמי, פנימי.

להלן מספר אפשרויות ליצירת מסכה:

😊 יצירת מסכה מתחבושות גבס: 3-4 שכבות של תחבושות טבולות במים, המונחות על הפנים. חשוב לקשור חתיכת בד סמוך למצח כדי למנוע הידבקות לשערות, לשמור על מרחק מהעיניים ולהשאיר פתח לנשימה. חובה למרוח על הפנים לפני התהליך שכבה דקה של וואזלין או קרם. את התחבושות יש להניח באופן שהקצוות חופפים זה לזה. לאחר ייבוש מלא של כ-10 דק' ניתן לשלוף את המסכה מהפנים ולצבוע אותה בצבעי גואש או אקריליק.

😊 ניתן להוסיף ולעבות פרטים מסוימים על גבי המסכה, בעזרת תחבושות גבס מכווצות.

😊 באותו אופן ניתן ליצור על גבי תבליט מסכה מפלסטיק, במקום ישירות על הפנים.

😊 ישנן בשוק מסיכות לבנות. ניתן לצבוע אותן ולהוסיף אלמנטים קישוטיים.

מאחורי המסכה האדם חש בלתי נראה, ולכן הוא מרגיש חופשי לעשות או להגיד דברים שללא תחפושת או כיסוי זהותו אינו מעז לעשותם

באופן מילולי את סביבתו בתכנים מעולמו הפנימי. עצם היכולת להביע רגשות באופן חומרי במודע או שלא במודע, להתבונן על היצירה ולהראותה לאחרים יכולה להוות צעד משמעותי עבור היוצר.

- אפשר ורצוי: ליצור באופן לא פרופורציונאלי, להגזים או להדגיש פרטים מסוימים.
- ניתן לכוון, ליצור בהתאם לרגש או מצב, אותו אני מרגיש עכשיו או בהקשר לרגש אליו אני מתחבר או שהייתי רוצה להתחבר: שמחה, עצב, פחד, כעס, תסכול, אכזבה ועוד. לחשוב: אלו צבעים מתאימים לי לצורך הבעת הרגש הזה, מה חשוב לי להדגיש בפנים.
- לנוער ומבוגרים אפשר לתת הכוונה ליצור פנים וחוזן על גבי המסכה. בחוזן- איך רואים אותי בחוזן, בסביבה\ איך הייתי רוצה שיראו\ מה אני מוכן להראות מתוכי- תכונות, רגשות, רצונות. בפנים- מה אני משאיר בתוכי ולא רוצה להראות\ מה אחרים לא יודעים עלי- סודות, מחשבות, רגשות\ מה שיש בתוכי ואני חושש לחשוף לאחרים.

היא מזמנת חקירה עצמית אישית דרך בנייה בחומרים שונים. העברה של רגש לצורה ללא הבעה מילולית או שיפוטית משחררת את הגוף ממגננה ועכבות, מאפשרת יצירה חופשית ואמיתית ובעקבות כך הכרות עמוקה יותר עם ה"אני" וצמיחתו.

על מסכה ניתן להשליך באופן לא מודע, גם פחדים, חרדות וקשיים. השלכה של הבעיה החוצה באמצעות דימויים שונים, התנתקות ממקור הקושי והתבוננות בו ממרחק- הם כשלעצמם בעלי ערך טיפולי וכוח מרפא.

בזמן יצירת מסכה או התבוננות ביצירות חשוב:

- להרפות ולשחרר את עצמינו מאמירות שיפוטיות ומחלישות על עצמינו ועל אחרים.
- להימנע מפרשנות מילולית. ניתן לשאול את יוצר המסכה- "מה תרצה לספר לנו על המסכה שיצרת? אלו חומרים וצבעים בחרת?"
- יש לזכור שלא כל אחד מעוניין לשתף

העברה של רגש לצורה ללא הבעה מילולית או שיפוטית משחררת את הגוף ממגננה ועכבות, מאפשרת יצירה חופשית ואמיתית ובעקבות כך הכרות עמוקה יותר עם ה"אני" וצמיחתו

כמה
מחשבות
אודות
הנוכח
הנסתר
באמנות

מגילת הסתור

מאת מרים ליפשיץ,
אמנית וידאו ארט, חינוך והוראת אמנות

מתי אם לא עכשיו מתאים יותר לכתוב אודות הסתר, הסתר הפנים, הסתר הדעה הברורה שליוותה את יהודי שושן הבירה, מתוך ההסתר לא הצליח העם היהודי (מלבד יחידי סגולה כמרדכי) להבחין בנוכחותו התמידית של הקב"ה בכל מהלך ומהלך שליווה את התקופה החשוכה ההיא. אך במבט לאחור כשקבעו חז"ל את חג הפורים, קבעו כי חג זה לא יתבטל לעולם!

**ערב לפני ההרצאה
כשנפרדתי מאבי לאחר
ביקור בשבת הוא תחב
לידי את פמוטים הכסף
וכמעט הכריח אותי
לקחתם.**

מוסר ההשכל הפרטי, היומיומי שלי
מפורים הוא לזכור תמיד כי בחיי,
במעשי, ובמחשבותיי, יש הרבה
נוכחים נסתרים.
הקדוש ברוך הוא, נותן כח
המחשבה, המעניק את חיי בכל רגע
ורגע, השומר.
מי שגידל, חונך או לימד אותי...
כל אלא שאי פעם פגשתי ואמרו לי
משפט חכם שגרם לי לעשות, ליצור
או לחשוב.
ככל שנתעמק נבחין כי לנסתר כוח
רב ומיוחד מאוד.

אחד הדברים שהפתיע, סיקרן
ורגש אותי במיוחד באמנות
העכשווית הוא: הדגשת האין/
ההעדר/הנכחת הנסתר.
לאחר שנים של תסכול מחוסר
היכולת שלי לתרגם רעיונות
מופשטים, סערת רגשות או
מחשבות שונות - לאמנות דו או
תלת ממדית, הגיחה האמנות
העכשווית בסערה אל תוך התודעה
שלי. ההתבוננות סביבי קיבלה
מימד נוסף, האין, כך מסתבר, אינו
בלעדיות של האמנות החזותית
בלבד. עצמת ה"רעש" של השקט
- בשעות הקטנטנות של הלילה או
המוקדמות של הבוקר [שלאחרונה
אני משתדלת להקדיש לעשייה ולא
רק לשינה].

תרומת הפאזזה בין קטע מוזיקאלי
אחד למשנהו, שבריר השנייה היא

רואה דבר ואינך שומע דבר ואף על
פי כן משהו טמיר ומאיר בדממה...
כי הדבר החשוב באמת סמוי מן
העין...
אני עדיין אמנית בפוטנציאל (אולי
יום אחד אהיה) אך התעמקות
ביצירותיהם של אמנים מודרניים
העוסקות בהנכחת הנעדר, כגון:
ג'וסף קוסות ואמנים עכשוויים
כג'נין אנטוני ומיכה אולמן הובילו
אותי לעשייה אמנותית.

בה הקשתות מונפות אל על, נגני
הכלי הקשת דרוכים אצבעותיהם
מונחות על הכלי - אך - לא! הם
נותנים לך עוד רגע להמתין, להכיל
את ששמעת ולהכין את אוזנך וליבך
לבאות...
מדוע אנחנו נוסטלגיים כל כך?
מדוע החפצים, המכתבים, השירים
הישנים צובטים בנו עד כאב
לעיתים?
יתכן - כיוון שהם מדגישים ביתר
שאת את האין.
האנשים, התקופות והאירועים
- שאינם עוד ושאוּלי היינו כל כך
רוצים לחוות אותם שוב.
ואולי דווקא האין \ ההעדר הוא זה
שמגביר את התשוקה והגעגועים...
את סודו של האין גיליתי כבר
בילדותי המוקדמת בעזרת אנטואן
אכזפרי (הנסיך הקטן) שכה היטיב
להגדיר: "יפה הוא המדבר... אינך

”פמוטי הכסף של נרות שבת היו מאז ומתמיד סמל לחתונה, נדוניה ומשפחה יהודית. חתונה = המשכיות וכשם שבקבלת ממוטות אלו אני ממשיכת דרכה של אימי ושל כל שרשרת האמהות היהודיות”

רציתי לשתף בשני תהליכי יצירה בנושא- האין והנעדר:

פמוטים

התבקשתי להעביר הרצאה חד פעמית אודות האמנות העכשווית תוך התייחסות לנושא: ”חתונה יהודית” (בראי האמנות), כשאני חושדת מאוד ביעילותו של מפגש חד פעמי, ניסיתי לחשוב על דרך יצירתית בה תוכלנה התלמידות לחוות ולהפנים. הכנתי הרצאה (שדממה יותר לתוכנית לימודים סימסטריאלית מאשר הרצאה חד פעמית) ומצגות, אך עדיין לא הייתי מרוצה וחיפשתי משהו מוחשי יותר שיהווה בסיס להבנת האמנות העכשווית.

ערב לפני ההרצאה כשנפרדתי מאבי לאחר ביקור בשבת הוא תחב לידי את פמוטים הכסף של אימי ע”ה (שנפטרה בטרם עת לפני שנה וחצי) וכמעט הכריח אותי לקחתם. לא רציתי. העלות שלהם גבוהה למה שאקח אותם?

כמו כן אנו ארבע בנות למה דווקא אני (רק לי לא היו פמוטים מכסף). לבסוף אבי התעקש ולקחתים. ואז הבנתי!

פמוטי הכסף של נרות שבת היו מאז ומתמיד סמל לחתונה, נדוניה ומשפחה יהודית.

חתונה = המשכיות וכשם שבקבלת ובהדלקת פמוטות אלו אני ממשיכת דרכה של אימי ושל כל שרשרת האמהות היהודיות, כך מצד שני פמוטים אלו מגבירים בי את היעדרותה וחסרונה של אימי שבעצם היא זו שהייתה אמורה להשתמש בם עוד שנים רבות. מיותר לציין כי ההרצאה שלי קיבלה מפנה שונה לחלוטי.

סימנתי על גבי האדמה מלבן, חפרנו עם התלמידות בור מלבני באדמה, את האדמה העברנו לארגז עץ, לאחר הרטבת האדמה הכנסתי את הפמוטים אל תוך האדמה. אך התוצר הסופי היה דווקא השלב האחרון בו הוצאתי את הפמוטים ובארגז האדמה נותר חלל, של שתי פמוטות. דווקא חסר האדמה ייצר את החסר אותו מייצגים הפמוטים עבורי.

לכל אחת יש מישהו/י שהיא מתגעגעת אליו/ה.

אני רוצה להזמין כל צופה לשבת ברוגע, להקשיב, לדמיין ולהתייחד עם הזיכרון.

אימי הייתה חברתי הטובה ביותר. לא דיברנו הרבה, היא לא הייתה פנויה לכך, אך פעם בכמה חודשים כשבאתי לבקרה, היינו יושבות – היא בכורסא הירוקה המרופטת ואני בספה התואמת ליד ומרכלות עד אור הבוקר.

כיום אין בסלון הבית לא את אימי ולא את הספות (נזרקו לאחר פטירתה) נשארו רק המון זיכרונות ורצון עז - לשבת שוב באותה הספה ולו רק פעם אחת ולשמוע את קולה העדין והמתנגן של אימי. הכורסא הריקה הזועקת כל כך את חסרונה של אימי = הכסא הריק = אחד מסמלי הנעדרות החזקים ביותר באמנות העכשווית.

**החסר, הנסתר, האין – בגלגוליו
השונים מלווה אותנו בכל.
ובינתיים עד בוא הגואל אז ניפגש
שוב ביקירינו, אני מנצלת את דחף
הגעגועים אל האין – לעשייה,
למחשבה, ליצירה, לאמונה.**

פגישה וגעגוע

את עומדת בפתחו של מסדרון ארוך וצר בכניסה למסדרון לוח קטן ובו אפשרויות לבחירת שפת אם, לחצי ובחרי את שפת האם שלך.

רצפת המסדרון בנויה מרמפה, שעולה באיטיות, וגם את עולה עד שמגיעה עד סוף המסדרון בו ניצבת כורסא – לבנה, עשויה חומר פלאסטי רך. את מוזמנת להתיישת על גבי הכורסא, בכורסא מובנים רמקולים המכוונים על ווליום נמוך מספיק בכדי לא להפר את השקט, אך גבוה מספיק בכדי שתשמעי מילים חמות, מילים של געגוע קל, נעימות ושמחה לקראת הפגישה..

והכל בשפת האם אותה לחצת בכניסה למסדרון.

אני אוהבת לפסל וליצור,
להתעסק עם חומר בידיים, למשש אותו,
להרגיש את המרקם, לשאוף את הריח,
להתלכלך בידיים.
מפליא איך מחימר פשוט ניתן ליצור
חפצים וכלים מדהימים,
בעיצוב אישי שהוא רק שלכם.
ולא, לא צריך תנור או חומר מיוחד.
הכל אפשרי בבית.

צלחת הגשה יפופיה

מאת: שושי סירקיס

צלמת סטיילינג ואמנית רב תחומית

עיצוב כתבה: תהילה סמבר

הדאס הוא חימר המתייבש באוויר בדרך כלל תוך 42 שעות. המרקם שלו רך, גמיש וחלק מה שנותן מגוון רחב של אפשרויות ליצירות מדאס החל בפיסול דמויות, תכשיטים, כלים, וכל מה שעולה בדמיונכם הפרוע... כשהחומר מתקשה הוא חזק ויציב וניתן לצבוע אותו בצבעים אקרילים, גואש, לצייר עליו עם טושים, וכל מה שמתחשק. הוא קיים בצבע לבן ובחום. לא פלא שאני אוהבת דאס. הפעם החלטתי ליצור ממנו צלחת יפה שאולי אשתמש בה לצילומי המזון שלי."

מהו חמץ? / מהו חמץ? מהו חמץ? / מהו חמץ?

עם דאס כדאי לעבוד מהר, כשהדאס מתחיל להתייבש הוא לא נראה טוב, הוא מתחיל להיות סדוק ויבש.

1. לוקחים מערוך ומתחילים לרדד, לא מידי דק.

2. עכשיו כדאי להוסיף את העיצוב הייחודי שלנו לצלחת, אני בחרתי במפית תחרה יפיפה שקניתי בחנות עתיקות (ישר מהסבתא).

מניחים את המפית על הדאס המרודד, ועוברים עם המערוך, שימו לב לעבור חזק.

3. עכשיו מניחים את הצלחת

כשהיא הפוכה מעל הדאס שלנו. ופשוט חותכים מסביב (בעזרת הסכין)

מפרידים את השאריות. ויש לנו בסיס לצלחת מהממת! את העיגול היפה הזה מניחים בתוך הצלחת, מצמידים יפה שיקבל את הצורה.

וממתינים לייבוש מלא. לפחות 42 שעות!

4. אחרי שהצלחת מוכנה ומיובשת כיאות, מתחילים לשייף אותה, בעדינות, בנחת, לא למהר. כדאי לבחור בנייר לטש של כ-051 גרם (או פחות)

קורעים חתיכה קטנה, מקפלים אותה לשניים ומתחילים לעבור בעדינות בקצוות, עד שמתקבלים קצוות חלקים. את האבק מנקים במטלית.

מה צריך?

חומרים:

- דאס לבן
- צלחת
- סכין
- מערוך קטן
- מפית תחרה
- צבע זהב
- מכחול

" מפליא איך מחימר פשוט
ניתן ליצור חפצים וכלים

מדהימים,

הכל יפה לך קב"ג"

5. צביעה:

הצבע הזה עולה כמעט כמו זהב.
לרגע חשבתי שבקרקעית יש מטילי זהב...
בפרט שהיה שם גושים.
שימו לב לערבב היטב לפני השימוש,
אני ניערתי ואח"כ ערבבתי בעזרת מקל.

איזה יופי לך ייה וצבע!

לוקחים מכחול דקיק, טובלים בצבע ועוברים על המסגרת
של הצלחת (בשוליים). המכחול חייב להיות יבש.
אח"כ צובעים את כל התחתית - זה מתייבש יחסית מהר.
מגישים עלי הצלחת דברים מתוקים...

קיימות ואמנות

מאת שרה שושני
וסגל מאור

"פתחת שקיות אזרני שמחה"

פיתוח השקיות הזולות הנחשבות כזבל מיד לאחר שימושן, (וכן כל חומר נפסד וזול אחר) אוזרים אותי בשמחה, ולפני כן- בסבלנות, ביצירתיות, ובכבוד למזולזל ולפשוט. בשני המקרים מדובר על אותו העיקרון-הנמוך ההופך לגבוה, ה"רע" ההופך ל"טוב", שק הצרות ההופך לשמחה, או שקית הזבל ההופכת לחפץ שימושי או ליצירת אמנות.

נוכל להתבונן ולקבוע כמה פרשנות ותפקיד היה לאמן היוצר ב"צילום כזה".

כמה אנרגיה הושקעה לצייר אפיזודות בצורה המשרתת את הנמענים (מלכים, כנסיה ועוד). כל זה כמובן לגבי היוצרים הראשוניים עוד לפני מהפיכת הריאליזם.

בהמשך הגישה הזו, על תפקיד האמן במערכת החברתית, בולטת עוד יותר לנוכח ההפשטה והמסרים אותם היוצרים מביעים בדרך זו או אחרת.

האמנים והמעצבים אמורים ביצירתם להשפיע על הצופה. לתת לו מבט אחר, חדש, טוב יותר על דברים שלא חשבו עליהם קודם.

אם נחזור למעגל הקיימות ותפיסה מקיימת.

לכל אמן או מעצב ישנו תפקיד, כן גם בתחום הזה של חשיבה על הסביבה.

האמנות החזותית יש בידה להעביר רעיונות משמעותיים, ולא משנה היכן הם מוצפנים ובאיזה מדיום השתמשו- צילום, ציור, עיצוב גרפי ואפילו עיצוב המוצר.

קיימות היא חלק בלתי נפרד מחשיבה על הזולת, עזרה לאחר, אחריות ומודעות להכרת הטוב כלפי בורא עולם.

יש ביכולותינו כיוצרים הזכות להביע זאת בדרכי היצירה השונות.

כיצד?

1. להשתמש שוב

לכל יוצר יש אופציה בחומר, להדפיס או להשתמש בסקיצה? לעצב מראש משהו שניתן להשתמש בו שוב?

השינוי הוא בראש ובתודעה התוצאה בוא תבוא.

2. להפחית במקור

כמעט כל פורמט וכל בסיס יוכל לשמש אותנו שוב כך אנחנו חוסכים את הייצור הבא עם כל הכרוך בו. מי כמונו

באנה נחשוב יחד.

האם האמנות והעיצוב תורמים לסביבה?

לכאורה ישנו מתח תדיר בין שימוש בחומר- עיצוב אמנות, לבין תפיסת קיימות.

מי כמו האמן או המעצב יוצר עם חומרים מעבד אותם ובעצם "מבזבז" משאבים.

האם אין לגישה המקיימת מקום: לאמן- למעצב מוצרים- למעצב גרפי???

בשביל לענות על השאלות הללו נצטרך להעמיק בתפקידו של האמן והמעצב במרחב החברתי והחינוכי.

תפקיד האמן, מאז ומתמיד היה ליצור תודעה ולהעביר מסרים.

גם אם ננסה לדלג על יצירות "צילומיות" ריאליות -נוכל להתבונן כי גם הציירים שניסו לצלם תחת ידם מציאות "אמיתית" אם זה בתמונות נוף, או דיוקן אדם או אפילו סצינה.

האם האמנות והעיצוב תורמים לסביבה?
האם אין לגישה המקיימת מקום:
לאמן- למעצב מוצרים- למעצב גרפי?

ארנק ארוג

קצת על עצמי

סיגל מאור - אמנית רב תחומית

נולדתי ב- 1966, עובדת כמדריכה במוזיאון אשדוד, ומעבירה סדנאות יצירה לילדים, ומבוגרים, והשתלמויות לנשות חינוך בנושאי שימוש חוזר ויצירה.

בעלת תואר ראשון באמנות יצירה ופילוסופיה (אוניברסיטת חיפה, 1990) ותואר שני בתולדות האמנות ותרבות חזותית (אוניברסיטת בן גוריון, 2012).

חברה באגודת אמני אשדוד, ובמסגרת זו (ונוספות) השתתפתי במספר רב של תערוכות קבוצתיות.

ביצירתי שואבת השראה ממחשבת העולם היהודי, הרעיונות שבו, ומעושרה של לשון הקודש. מתחבטת כל פעם מחדש בגבולות שבין אמנות לאומנות, אמנות לשם אמנות, או אמנות ככלי.

האמנות מצד אחד כצורך נפשי מהותי (כמעט כמו אכילה ושתיה), ומצד שני הזהירות מלהפוך אותה לערך עליון. ביצירתי אני משתמשת במגוון רחב מאד של חומרים

קיימות היא חלק בלתי נפרד מחשיבה על הזולת, עזרה לאחר, אחריות ומודעות להכרת הטוב כלפי הבורא

גם יגיע המשיח... אל היצירה משקיות התוודעתי "במקרה" לפני מס' שנים. דפדפתי בעיתון ישן שנשלח למיחזור ונתקלתי בכתבה על מישהי שקולעת וסורגת משקיות. נדלקתי. חיפשתי אחריה לבירור מידע נוסף, והגעתי לבלוג שלה, שם למדתי כיצד גוזרים שקית לחוט. בינתיים הפכה ארבל לידידתי, וביני לבין השקיות התפתח קשר אישי שנמשך עד היום, וכנראה עוד ימשיך.

החומר

החומר הזה התגלה לי כאטקריטיבי במיוחד בהיותו חומר מאפשר, ומתמסר. חומר הניתן ליצירה בטכניקות ומלאכות יד רבות: סריגה, אריגה, קליעה, תפירה, רקמה, ועוד. חומר זמין במיוחד שניתן לאוספו מן הארץ לאחר יום של שוק (אם מלוכלך קצת מנגבים, לא נורא). כל זאת בנוסף לצבעוניות שלו, שבו אותי והציתו את דמיוני. את אפשרויות היצירה משקיות שפיתחתי, ניסיתי גם על חומרים נפסדים אחרים בטכניקות דומות או בשילוב יחדיו. גיליתי כי במלאכת האריגה משקיות מתקבל מראה מעניין. אופי המלאכה והצבעוניות הנתונה של החומר מאלצים לתמרן, ומשהו בתוצאה הסופית מזכיר מצד אחד סגנון אימפרסיוניסטי, ומצד שני חזות

מזבח, אריגה משקיות, 100-70 סמ' 2012

ישנה דעה הטוענת כי הדברים המשמעותיים ביותר מתרחשים בהיסח הדעת. (לפי האמונה כך גם יגיע המשיח) אל היצירה משקיות התוודעתי "במקרה"

יודעות על הדרך הארוכה אותו עושה המוצר עד למדף...

3. הפרדת פסולת-

כיוצרים ואמנים המשתמשים המון בחומרים נוכל להכין לעצמינו את ההפרדה הזו. ברמה הכי פשוטה ושימושית.

ניירות- אורגני-פסולת אלקטרונית... זו ההכנה הטובה ביותר ליצירת חומרי גלם לעשייה אמנותית. מנסיון זו הגריה הכי טובה ליצירה וליצירתיות -מורות ויוצרות שמנה לב!- כך תוכלנה להנגיש לילדים בדרך המדהימה ביותר חומרי גלם לעשייה אמנותית.

ומה שלא משתמשים ליצירה כמובן לפחי מחזור, הכל כבר מופרד!

במבט מקיים ומוביל שינוי סביבתי.

הגילוי

ישנה דעה הטוענת כי הדברים המשמעותיים ביותר מתרחשים בהיסח הדעת. (לפי האמונה כך

{המשך בעמ' הבא}

דיגיטלית עכשווית, בגלל מראה הפיקסלים והריצוד.

אהבתי הגדולה לאותיות, למילים וללשון הקודש, עוררו בי סקרנות לבדוק האם המילה 'שקיות' או קרובה לה מופיעה בתנ"ך ובאיזה הקשר. שאלה היא בבחינת כלי, ברגע שהכלי קיים, ניתן לצקת בתוכו את התשובה. זו הסיבה שבאותה שבת בה התעוררה בי שאלה זו בדרכי לביהכ"ס, נתקלתי מיד בתחילת התפילה בפסוק שאמנם הכרתי, אבל זו פעם ראשונה ששמתי לב למילה המוצפנת בו, המילה אותה חיפשתי, ובהקשר כל כך מתאים מבחינתי: "פתחת שקי ותאזרני שמחה".

הפסוק הזה וקודמו מתארים את שק האבל והצרות ההופכים לטובה ושמחה, ולמעשה מבטאים את אחד מיסודות האמונה היהודית בדבר השגחה פרטית, ממנה נובעת האמרה הידועה: "הכל לטובה", שהרי אם הרע מצמיח טוב, אז הכל טוב...

עבורי דיבר הפסוק הזה ברובד נוסף, אישי: "פתחת שקיות אזרני שמחה", כלומר, פיתוח השקיות הפשוטות והזולות הנחשבות כזבל מיד לאחר שימושן, (וכן כל חומר נפסד זול אחר) אוזרים אותי בשמחה, ולפני כן- בסבלנות, ביצירתיות, ובכבוד למזולזל ולפשוט. בשני המקרים- מדובר על אותו עיקרון- הנמוך

>>

וטכניקות. שימוש בחמרים נפסדים מאתגר מאד בעיני, ומכיל בתוכו מסר כפול, עצם השימוש בחמרים אלו יש בו אמירה ומסר לסביבה, ומצד שני מרחב האפשרויות היצירתיות הטמונות בחמרים אלו

הוא כמעט אינסופי, ויש כאן ממש הזדמנות לעידוד לחשיבה יצירתית ייחודית.

כמו כן אני אוהבת לשלב מלאכות יד שונות כאריגה, תפירה ורקמה (מלאכות הנתפסות יותר כנשיות)

ביצירות האמנות על גבי חומרים לא שגרתיים כנייר, שקיות פלסטיק, ועוד.

אני מאד אוהבת ליצור עבודות גדולות, ומיציבים בשיתוף

שאלה היא בבחינת כלי, ברגע שהכלי קיים, ניתן לצקת בתוכו את התשובה. זו הסיבה שבאותה שבת בה התעוררה בי שאלה זו בדרכי לביהכ"ס, נתקלתי מיד בתחילת התפילה בפסוק שאמנם הכרתי, אבל זו פעם ראשונה ששמתי לב למילה המוצפנת בו

{המשך בעמ' הבא}

>>

קהל גדול, ילדים או מבוגרים. גם כאן אני רואה אפשרות להעברת מסרים רבים, הקירוב של ציבור רחב לעשייה האמנותית, לאפשרות היצירה מחומרים נפסדים, וההכרה בכך כי יצירה מורכבת היא דבר שנדרשים לו ידיים רבות ושיתוף פעולה רחב, ובכך אף עובר מסר רוחני של אחדות, והכרה בחשיבותו של כל אדם.

יש לי חלום ורצון שנושא הקיימות והיחס הנכון לסביבה יחלחל לציבור הדתי והחרדי, וששכונות דתיות תהוונה דוגמה ומופת לסביבה מטופחת המתייחסת בכבוד וזהירות לסביבה. דבר זה הוא חובה רוחנית בעיני, כמעט כמו זהירות בענייני לשון הרע, וכבוד לזולת.

יש אפשרות לקדש שם שמיים בהנהגה נכונה בתחום זה. (לצערי המציאות בשטח מראה שכעת קורה בדיוק הפוך, מחוסר מודעות, ומסדרי עדיפות אחרים, בשכונות דתיות יש הרבה זלזול ביחס לסביבה, ולכלוך סביב הפחים)

"פתחת שקי ותאזוני

שמחה" (תהלים ל)

סיגל מאור

האותיות

אותיות לשון הקודש נמשלות לאטומים של העולם הרוחני, אבני יסוד שהצירופים השונים שלהן מלמדים על מהותו של העצם או הדבר, וקודמים לעצם הגשמי או הממשי בבחינת "סוף מעשה במחשבה תחילה". ספר יצירה שהינו ספר קבלה קדום, מסביר כי כל אות ואות מאותיות לשון הקודש נדרשת ונלמדת בשלושה ערוצים מרכזיים הנקראים: "סֶפֶר, סִפֹּר וסיפור", והכוונה לצורה הגרפית של האות, לערך הגימטרי שלה ולשמה. מלבד זאת ניתן ללמוד על האות גם מהמילה הראשונה בתורה שבה מוצאים אותה כאות פותחת. למשל המילה הראשונה המתחילה באות 'אלף' הינה 'א-לוקים' ("בראשית ברא א-לוקים"...). וזה די הגיוני ומסתדר גם עם הערך הגימטרי של האות שהינו 'אחד', עם צורתה הפתוחה לכל כיוון ואינה מוגבלת, ומשמה: אלף לשון אלוף- הרומזת לאלופו של עולם.

התחביב שלי למצוא הקבלות בין עולם גשמי לרוחני מביא אותי לקישורים מעניינים בין תחומים שונים שלכאורה אין להם שום צד משותף, אבל הקשר ביניהם מקבל

ההופך לגבוה, ה"רע" ההופך ל"טוב", שק הצרות ההופך לשמחה, או שקית הזבל ההופכת לחפץ שימושי או ליצירת אמנות.

השפה מרתקת אותי. היותה קושרת בין פרטי לכללי, בין עולם גשמי לרוחני, ויותר מכל- לשון הקודש הבנויה משורשים וענפים, ולעיתים יוצרת מילים הבנויות מאותן אותיות אך בעלות משמעות שונה ואפילו מנוגדת (צרה\צהר, נגע\ענג, פשע\שפע ועוד רבות). לימוד מעמיק ו"חופר" של המילים הללו, או במילים אחרות "סלסול" שלהן, חושף כי הפנים השונות הינם על פי רוב שני צדדים של אותו מטבע, ואדרבה אין משמעות לאור ללא החושך, אין משמעות ל'גבוה' ללא ה'נמוך', לשמחה, ללא הצער.

אין משמעות לאור ללא החושך, אין משמעות ל'גבוה' ללא ה'נמוך', לשמחה, ללא הצער

אמן
המרכז
לאמנות חזותית
לציבור החרדי

החטיבה לקידום אמנים חרדים

חדש! סטודיו לאמניות

את אמנית ואין לך סטודיו לצייר?
את קרמיקאית ואין לך היכן לבייר?
את צורפת ואילן לך חדר עבודה משלך?
את צלמת ורוצה לפתוח סטודיו?
"אמן" כאן בשבילך!
חדרי סטודיו לאמניות לעבודה עצמאית
במחיר סמלי, במרכז ירושלים

ערב הסברה יתקיים
ביום ב' כ"א אדר א' 29.02.16
בשעה 20:00 בדיוק, במרכז אשכולות
מגן האלף 3, שמואל הנביא, ירושלים

לקבלת טופס מועמדות
לזכאות לסטודיו:
omanmerkaz@gmail.com
יש לציין בנושא הפנייה: סטודיו לאמניות

ערב הסברה
רישום חובה
054.6268112

אישור מהשפה, מהאותיות, מעושר פרשני התנ"ך וחוכמת חז"ל. החיפוש הזה אחר הקשרים והקבלות בין עולמות שונים הוא מבחינתי פעולת הסלסול, הפעולה שבה בוחנים רעיון מסוים שוב ושוב מזוויות שונות, מתעמקים בו, ואז מגלים אחדות והרמוניה המאירה את הנפש וממלאת אותה בשמחה גדולה, וזה די דומה ל"סלסול" עם חומרי הגלם הנפסדים, הנסיונות החוזרים ונשנים לעבוד עם החומרים השונים במטרה להכיר את תכונותיהם ולגלות מה ניתן לעשות איתם בצורה הנכונה והמעניינת ביותר.

למגוון עבודות משקיות פלסטיק תוכלנה לראות גם בגלריה.

כאן מוצגת עבודה ייחודית המשלבת בתוכה מסר חברתי- סביבתי וחיבור מעמיק למשמעות תורנית הלכתית של התייחסות לסביבה.

להתקשרות:

סיגל מאור: 0503-741032, אשדוד

מייל: sigalm7@gmail.com

כמסלסל בשערו

מסכת בבא קמא
דף נ עמ' ב

כאן מוצגת עבודה ייחודית המשלבת בתוכה מסר חברתי- סביבתי וחיבור מעמיק למשמעות תורנית הלכתית של התייחסות לסביבה

התכנסות, טכניקה מעורבת, 2014

רדימייד

בקבוק יין ועיצוב מחייך

מאת: צביה ועלני

בשעה זו שאתם יושבים.
שאלו את עצמכם שאלה-
מי עיצב את הכסא עליו אתם יושבים??

מי זה שקבע איך יראה? מאיזה חומר ייוצר? מדוע המשענת מקומרת כך ולא אחרת?
גם בעט שבו אני כותבת כרגע ניכר חותם המעצב..
עיצוב המוצר התעשייתי הוא אמנות שמושית, שבאמצעותו ניתן לשפר ולשבח את האסתטיקה השימושית של תוצרת מיוצרת. עיצוב זה מתאפיין בתהליך של מחקר, חשיבה קונצפטואלית, חדשנות רעיונית ואופן צורני.
לאחר מכן מתחיל שלב הסקיצה.

עיצוב המוצר התעשייתי הוא אמנות שמושית, שבאמצעותו ניתן לשפר ולשבח את האסתטיקה השימושית של תוצרת מיוצרת. עיצוב זה מתאפיין בתהליך של מחקר, חשיבה קונצפטואלית, חדשנות רעיונית ואופן צורני.

באריזות שאנו מעונינים שעיצובן ישלח ללקוח "קריצה" מן המדף, ניתן לעשות זאת באמצעות שימוש חוזר במושג קיים או חפץ קיים והוצאה מהקשרו לאריזה.

מנסים לסקור אריזה שקורצת לנו מהמדף.

או יותר נכון אריזה מחייכת..

מה הם אריזות מחייכות? מאיזה מקור השראה הן עוצבו? סגנון עיצובי?

ולמה בעצם אנחנו קוראים אריזת רדימייד?

נתחיל עם כמה מילים על עיצוב אריזות-

או למה עיצוב אריזה שייך לעולם עיצוב מוצרים?

בימים אלו יותר מתמיד, עיצוב נכון לאריזה הינו בעל הערך הגבוה ביותר עבור המותג בנקודת המגע עם הלקוח. עיצוב האריזה נשען על מתודולוגיות של תקשורת שיווקית ופסיכולוגית מתחכמת, אשר יוצרות מערכת יחסים בין הצרכן למוצר למשך זמן. (המוצר הארוז נמצא במקרה, בארון).

האריזה היא קובעת את הרושם הראשוני שעושה המוצר על הצרכן כשהוא ניגש למדף. האריזה ממתגת, מזהה, מייחדת ומבדלת מלבד הפונקציונליות שלה להכלת המוצר, להגנה עליו, ולהספקת מרכיבי המידע האינפורמטיבי. ויותר מכך האריזה מהווה מדיה פרסומית אפקטיבית להחדרת המוצר, להעמקת נאמנות למוצר ולהצגת מוצרים נוספים של החברה באותה קטגוריה.

עיצוב האריזה נתפס על ידי הצרכן

השימוש בחפצים כ'אמנות', כשהם מנותקים מן הקונטקסט המקורי שלהם, מרחיב בצורה משמעותית את החשיבה המקובלת אודות מה היא אמנות, בייחוד בעידן שבו המוצר ועיצובו מקבלים משנה חשיבות.

עוד קצת על העיצוב-

מודעותו של הצרכן הישראלי לעיצוב הסביבה שלו רק הולכת וגדלה. בשנים האחרונות עבר העיצוב התעשייתי ממרכיב דרגה שניה בתהליך פתוח מוצר למרכיב ראשי בחשיבותו.

הבנה חדשה זו של הערך שמעניק עיצוב למוצר בעיני הצרכן.

במצב בו אין הבדל מהותי בין מוצרים על המדף, עיצוב איכותי יכול ליצור פער ומקנה ערך מוסף. (בקטן- תחשבו על קשקשן מעוצב יותר נכון לתינוק החמוד שלכם..)

איך זה עובד ?

סוף מעשה במחשבה תחילה, החשיבה מתמקדת בהעמקה של מתן תשובות על מהותו של המוצר שאלות של מטרת עיצוב המוצר, אופן שימוש, ואיזה עיצוב חדשני יביא פתרונות עיצוביים, שימושיים יותר טובים יותר, נוחים יותר ומותאמים הכי שאפשר למשתמש. בהמשך ישנה גם את ההתעסקות עם חומריות - מאיזה חומר עדיף

לייצר מוצר זה, האם החומר יהיה רך או קשה, פלסטי, מתכת וכדומה. הסקיצות יכולות להיות ברישום ידני או ממוחשב (תוכנות תלת מימד) הסקיצה משקפת את התהליך המחשבתי, ואת מראה המוצר הסופי- כולל אופן השימוש. לרוב משתמש המעצב גם בסקיצות תלת מימדיות, מחומרים שונים- המודלים יכולים להיות עשויים חומרים מגוונים (קרטון, גבס, חימר תעשייתי..). הם חשובים בכדי לתת מימד נכון לתפיסתה ארגונומית של המוצר

אחיזה ידנית, או כל קשר של המשתמש עם המוצר. במודל ניתן גם ל"להרגיש" איך המוצר עובד, ואת אופן השימוש בו.

תהליך ארוך?

זהו דרכו של המוצר עוד לפני שהכרנו אותו..

בעצם עוד לא סיימנו ממש את קורות החיים של מוצרינו, יש עוד המון על מה לדבר בתהליכי העיצוב וייצור המוצר בכתבה שלפנינו אנו

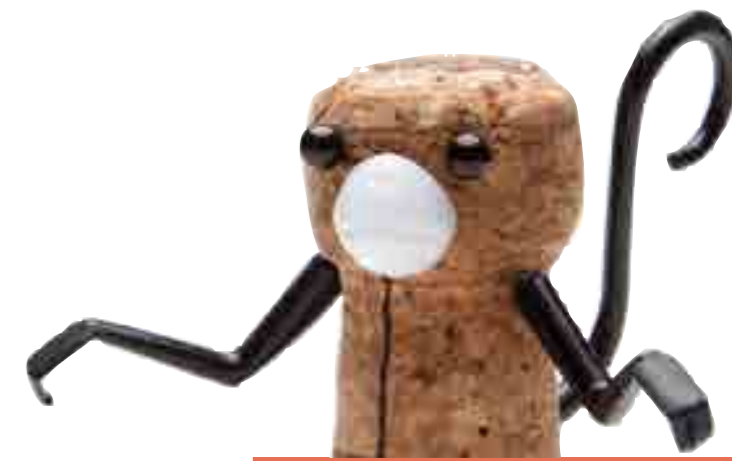
כחלק בלתי נפרד מנראות המוצר - ומכאן כוחו לזיהוי ובידול. האריזה משדרת את המוצר שבתוכה, לדוגמא - אריזה גדולה גורמת לכך שהמוצר נתפס כגדול משהוא באמת; אריזה בפסים לרוחב - כרחב יותר; אריזה בצבע זהב או כסף תגרום לכך שהמוצר ייתפס כיוקרתי יותר וכדו'. פעמים רבות עיצוב אריזה מחדש משנה את דימויו בעיני

הצרכנים בלי שהמוצר עצמו שונה. 75% מהחלטות הרכישה נעשות ליד המדפים 100% מהקונים רואים את האריזה אם כן יש לגשת לעיצוב אריזה כמו שניגשים לעיצוב מדיות פרסום שיווקיות. מילת המפתח היא חדשנות. גורם ההפתעה הוא שיביא את הלקוח להנאה ולהחדרת המוצר לתודעה - מטרת העל בשיווק.

המושג "רדי מייד" - שימוש במושג לעיצוב אריזות

הרעיון של עיצוב רדימייד - המונח שטבע האמן מרסל דושאן המתאר אמנות הנוצרת תוך שימוש באובייקטים או בחפצים יומיומיים. השימוש בחפצים כ'אמנות', כשהם מנותקים מן הקונטקסט המקורי

CORKERS
מוצר מהמשתמש
בפקק בקבוקי היין
ליצירה חויתית
היין משדרג כל ארוחת
חג, שמחה וסתם
כשיש מצב רוח טוב

שלהם, מרחיב בצורה משמעותית את החשיבה המקובלת אודות מה היא אמנות, בייחוד בעידן שבו המוצר ועיצובו מקבלים משנה חשיבות. (מתוך ויקיפדיה) באריזות שאנו מעונינים שעיצובן ישלח ללקוח "קריצה" מן המדף, ניתן לעשות זאת באמצעות שימוש חוזר במושג קיים או חפץ קיים והוצאה מהקשרו לאריזה. כמובן שהשימוש חייב להיות במינוח הנכון כשמדובר בעיצוב אריזת מדף. כשאנו אומרים "יעלו חיוך" אנחנו מתכוונים לכך שמעבר לכל תורת העיצוב הכוללת רכיבים משמעותיים ותהליכים מקצועיים רבים, נוסף גם הליך רעיוני של קריצה, חיוך ואמירה מזמינה. לקראת פורים..פסח אין כמו אריזת יין לבדיקה ולחידושים מרעננים, בחרתי להתייחס לעבודה של עודד ממונקי ביזנס - סטודיו צעיר וחדשני לעיצוב מוצרים

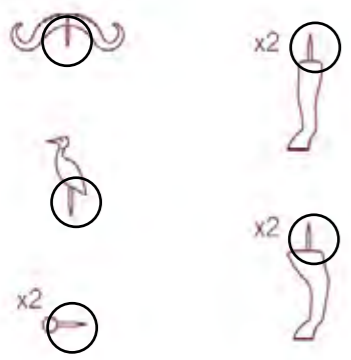
בסטודיו של עודד חושבים על כל חווית השתיה ומקיפים אותה במוצרים "מחייכים".

ה-CORKERS

מוצר מהמשתמש בפקק בקבוקי היין ליצירה חויתית.

היין משדרג כל סעודת חג, שמחה וסתם כשיש מצב רוח טוב, ואצלנו כיהודים שומרי מצוות יש לו מקום

נכבד בשלחן שבת, חג ובארועים משמחים. הרבה אנשים נהנים לאסוף את פקקי היין כדי לעשות איתם משהו. המוצר הזה מביא חיים לפקקים והופך כל פקק סטנדרטי לבעל אישיות. חלקי המוצר עשויים מפלסטיק בגוני שחור, אדום ולבן. בקצה כל חלק מחובר פין חד אותו לוחצים לתוך גוף השעם של הפקק נתייחס לתאו שלפנינו:

הנה מפרט החלקים המגיע באריזה אחת. שימו לב למיקום הפין בכל חלק (מוקף בעיגול)

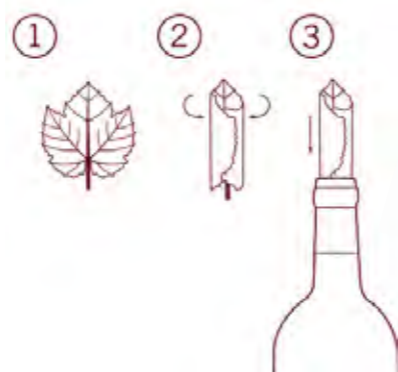
סדרת מוצרים
זו משעשעת
ונותנת פרשנות
מרעננת למתנת
יין בחגים

הנה אריזת כל החלקים,
ותראו איך היא מתלבשת
נפלא על הבקבוק

בסדרה, כמה
נושאים, רובוטים,
טוטם וכו'

הנה איל מרשים.
כל החלקים לידו

הנה לכם משפך ליין
המגיע כעלה גפן
שטוח.
אחרי גלגול הוא
הופך למשפך

אנחנו עדין עם סטודיו מונקי ביזנס
מעמד לבקבוק יין

ואיך שעושים את זה....

משפך לפני הגלגול

ואחרון חביב:
משפך-פקק
לשמן זית
כולכן תאמצנה
אותו בחום נראה
לי כמו זנב של דג.
מתאים למשלוח
מנות עם קריצה
משעשעת

ומה קורה אחרי
שהוצאנו את הפקק
ועיטרנו אותו?
בסטודיו מציעים
פקק חילופי.
כמה פשוט ככה
חכם.

בשרטוט זה מודגש המבנה הפנימי
של הפקק למניעת כניסת חמצן
ונזילות של היין

לכל העוסקות בתחום האמנות,
השבוע נפתח הקורס שיקנה לכן את הידע המקיף והכללי
בתולדות האמנות!!

עם שפת האמנות המודרנית והכללית
זרמים ומגמות באמנות

אם עדיין לא נחשפת לתכנים אלו מקומך איתנו!!
השבוע, יום ד' ח' באדר א' בין השעות 16:30-13:45, למשך 14 מפגשים
לבירור פרטים נוספים ועלויות יש לפנות לאפרת מזכירות סטודנטים:

02.5302733

מחירים מיוחדים לבוגרות "אמן" ולמורות בניידת אמנות

עוד פקק
חורפי (רדימייד
זוכרים?)
מרגישים את
מרקם הצמר.

פיסול שמחה

את היצירה הזו אי אפשר לפספס!! הכל כל כך פורח ומלבב ועושה טוב על הלב.. לקראת פורים ובכלל, שווה לכן להכיר את האמנית אסתי לנדמן, שכל נגיעה שלה מפריחה משהו לחלל - משהו משמח, מרגיע שעושה לנו טוב עמוק בלב עיצוב שנותן לכל צופה המון תקווה וחיות, ובעיקר חיוך גדול...

אסתי היא אמנית בנשמתה עסקה באמניות מגוונות עד שהגיעה לעיסוק בבלונים.

וברגע שהגיעה לתחום הזה היא נשבתה בקסמיו..

היא ניסתה המון למדה אצל טובי המומחים והתפתחה באופן מעורר השתאות.

אסתי מספרת על עצמה בטבעיות ובצניעות:

"קוראים לי אסתי לנדמן בת 25 אם לשלושה. זוהי כבר השנה השמינית שאני עוסקת בבלונים..

זה התחיל כתחביב, שנהנית לפתח וליצור איתו,

ולפני ארבע וחצי שנים כשנשאתי זה הפך לפרנסה ברוך השם!

יש לי הרבה רקע בציור וגישה ליצירה אמנותית שירשתי עוד מאמא היקרה שקיבלה מהסבתא..

זה משהו שאי אפשר לקחת לבן אדם.

אפשר להוציא את הבן אדם מהאמנות אך לעולם לא יצליחו להוציא את האמנות מהבנאדם..

לכן אני כל הזמן שואפת ליותר!

משתוקקת, לדעת עוד טכניקות ולהפוך עוד עיצוב סטנדרטי,

למשהו הרבה יותר מיוחד מסביר

ונעים..

בבלונים כל דמיון יכול להפוך למציאות, לכן כשלקוח מבקש לשלוח עיצוב, אני אתעניין קצת יותר לעומק למי זה מיועד ומה יכול לשמח אותו ספציפית ולפי זה אבנה עיצוב אישי"

בנוסף לעיצובים, אסתי החלה לפני חצי שנה להעביר קורסים מקצועיים בעיצוב בלונים. "הפריע לי מאד שאין לימודים מסודרים בשום מקום. כתוצאה מזה גם הרבה אנשים שעוסקים בתחום באופן חובבני מאד נחשבים 'אמני בלונים'. כשלוקחים מישהו שבסך הכל יודע לקפל בלון לצורת כלב, ואז רואים שהוא מפיק משהו בלי התאמה ופרופורציות - זה כבר שם סטיגמה שלילית על כל אמני הבלונים. מי שכבר עוסק בזה, כדאי שיידע טוב טוב מה הוא עושה".

"הקורסים שלי מקיפים מאד - 35-40 שעות. אני חולקת את כל הידע שלי עם התלמידות, כי אני באמת רוצה שהן יעזרו בשינוי התפיסה המזלזלת על בלונים. החלום שלי הוא שתלמידה שלי תעקוף אותי ותצליח יותר ממני. הלוואי".

כל דבר יכול להפוך למציאות

נייד: 0544579340
מייל: randtst@gmail.com
קישור לאתר של אסתי: www.rt-b.co.il

"אני רוצה לעודד את העיסוק
בבלונים כתעסוקה לנשים. אני
חושבת שאישה חרדית יש פלוסים
גדולים בלהיות עצמאית, וזה באמת
מקצוע עם פוטנציאל. אני עוקבת
אחרי המקצוענים בכל העולם -
במקומות בהם התחום מפותח מאד
כמו רוסיה, סין וקוריאה. הם עושים
דברים מדהימים אבל אף אחד לא
מלמד את זה מהבסיס עד לרמה
הגבוהה ביותר. הייתי רוצה להיכנס
לנישה הזו."

אמניות ומעצבות מוזמנות

להשתתפות בתחרות
נושאת פרסים

כ"א אדר א' - י' אדר ב'

בשיתוף סופרקייט
ועמותת "יוצרים סביבה"

פרסים*

500 ₪ פרס ראשון

300 ₪ פרס שני

150 ₪ פרס שלישי

למימוש הזכיה יש לשמור את העבודות
עד לגמר התחרות.

בכל שבוע יעלו העבודות לאתר
וכן כתבות להשראה.

כתובת האתר: www.ysviva.org

* בשווי הסכום, יתקבלו מחברת סופרקייט בע"מ,
בהצגת אריזה טושי מראבו.

האתגר

יצירה אמנותית
לעיטור כלי למשלוח מנות

איור וציור בעזרת טושי מראבו
של חברת סופרקייט.

בסיס ופורמט: חופשי לבחירתכן!

נקודות נוספות ליצירה על כלים בשימוש חוזר!

היצירה הגמורה אמורה להיות מותאמת
בתוכנה ובעיצובה לחג הפורים.

צילום העבודה (תמונת JPG)

לשלוח למייל: yotzrims@gmail.com

